BISBAT DE TORTOSA
Vida Diocesana
ANY L ■ NÚM. 8 | 21 de febrer de 2021 | www.bisbattortosa.org / Aportació voluntària: 0,30 €

PARAULES DE VIDA

Quaresma: un temps de creixement

El passat dimecres, amb el ritu alhora senzill i solemne de la imposició de la cendra vam començar el temps de Quaresma. El Papa, en el missatge que ha dirigit a l'Església, ens convida a recordar en tot moment a Jesús, que «s'abaixà i es feu obedient fins a la mort, i una mort de creu» (*Flp* 2,8). Si tenim els ulls fixos en Crist, viurem aquest temps com un camí de creixement en les tres actituds fonamentals de l'existència cristiana: la fe, l'esperança i la caritat. Les tres pràctiques que l'Església ens proposa (dejuni, oració i almoina) són «les condicions i l'expressió de la nostra conversió», els mitjans que ens ajuden a recórrer l'itinerari espiritual que ens conduirà a la nit de Pasqua, en la qual renovarem les promeses del baptisme per a renàixer com a homes i dones nous, gràcies a l'obra de l'Esperit Sant en nosaltres.

La Quaresma és un temps per a **creure**, és a dir, «per a rebre Déu a la nostra vida i permetre-li "fer estada" en nosaltres». En el cor de qui està ple de si mateix o centrat en les coses que el món ofereix com a reclam per aconseguir la felicitat, no hi ha lloc per a Déu. El **dejuni** ens permet «alliberar la nostra existència de tot el que ens fa nosa, fins i tot de la saturació d'informacions —veritables o falses— i productes de consum, per tal d'obrir les portes del nostre cor a Aquell que ve a nosaltres pobre de tot, però "ple de gràcia i de veritat" (*Jn* 1,14)», i possibilita deixar en el nostre interior l'espai que correspon a Déu.

El camí cap a la Pasqua ha de ser sostingut per l'**esperança**. Malgrat l'actual context, els cristians sabem que el dolor, el sofriment, les injustícies i els mals del món no tenen l'última paraula: «Esperar vol dir creure que la història no acaba amb els nostres errors, les nostres violències i injustícies, ni amb el pecat que crucifica l'Amor». L'última paraula sobre la història humana la té l'amor de Déu, per això esperem i acollim la reconciliació que se'ns ofereix en el sagrament de la Penitència, que ha d'estar en el cor del procés de conversió, i ens convertim en difusors del perdó per arribar a viure una pasqua de fraternitat. En el silenci de l'**oració** creixem en l'esperança, perquè rebem la llum interior que il·lumina els desafiaments de la nostra missió com a cristians.

La **caritat** és «l'impuls del cor que ens fa sortir de nosaltres mateixos i que suscita el vincle de la cooperació i de la comunió», especialment amb els qui estan sols, malalts, sense llar, menyspreats o en situació de necessitat. No és, per tant, un sentiment estèril, sinó la manera d'avançar cap a una civilització de l'amor i «aconseguir camins eficaços de desenvolupament per a tots» (*Fratelli tutti*, 183). L'**almoina** donada amb senzillesa, gran o petita, ens permet compartir el que tenim amb amor i sempre es transforma en font de vida i felicitat. «*Viure una Quaresma de caritat* vol dir tenir cura dels qui es troben en condicions de patiment, abandonament o angoixa a causa de la pandèmia de la Covid-19». Que les nostres obres de caritat vagen acompanyades per una paraula de confiança, perquè l'altre senti que Déu l'estima com a fill.

† **Enrique Benavent Vidal**
Bisbe de Tortosa

APUNTS PER A L'ANÀLISI

En adoració

Un diumenge de febrer, en acabar totes les misses, es va donar la informació següent: «El proper dijous tindrem una nova trobada de pregària que anomenem *En adoració*, com les que venim organitzant cada quinze dies. Comença a dos quarts de nou del vespre i acaba a un quart de deu. Són quaranta-cinc minuts de pregària a Jesús Eucaristia, davant el Santíssim, que s'acompanya amb la lectura de l'Evangeli, reflexions sobre la Paraula escoltada, música i cants. Acaba amb la benedicció solemne. És una pregària adreçada especialment a joves, però oberta a tothom, perquè vol ser i és una pregària comunitària.»

El dijous tingué lloc la pregària, que començà puntualment i es desenvolupà segons la previsió. Hi abundaven els joves, però també adults i alguns matrimonis amb els fills. L'endemà, una mare escrivia a un dels organitzadors: «Com ja vàrem parlar ahir al vespre, gràcies (a qui correspongui) per la iniciativa i per l'esforç de preparar l'adoració dels dijous! Ens hi trobàrem molt bé, acollits, en comunitat, també els nostres fills. Va ser una experiència vivencial de fe i va agradar moltíssim! Per a nosaltres, com a pares, són molt importants aquests tipus d'iniciatives, que ens ajuden en l'educació cristiana dels fills, encara que actualment, massa sovint, hagin de ser virtuals. Desitgem que d'altres famílies hi donin suport i així seguir creixent a cada trobada. En la mesura de les nostres possibilitats, intentarem fer-ne difusió. Moltes gràcies!»

La pregària en adoració és una trobada de Déu i la persona. Donar culte en adoració silenciosa i respectuosa, en acció de gràcies, amb desig de lliurament personal. En el pa eucarístic, Jesús segueix entre nosaltres. «Jesús li respongué: Diu l'Escriptura: Adora el Senyor, el teu Déu, serveix-lo només a ell» (*Lc* 4.8). La fe ens fa captar aquesta presència seva, la presència d'Aquell que ens ha estimat i s'ha lliurat per nosaltres, la presència del seu Amor. Adorar Jesús Eucaristia, en presència real, és reconèixer-lo com a Déu en tota la seva grandesa i, alhora, reconèixer la nostra petitesa. Som criatures davant la grandesa del Creador. «A lloança i glòria de la gràcia que ens ha concedit en el seu Estimat» (*Ef* 1,6).

Enric Puig Jofra, SJ

PALABRAS DE VIDA

Cuaresma: un tiempo de crecimiento

El pasado miércoles, con el rito a la vez sencillo y solemne de la imposición de la ceniza comenzamos el tiempo de Cuaresma. El Papa, en el mensaje que ha dirigido a la Iglesia, nos invita a recordar en todo momento a Jesús, que «se humilló a sí mismo, hecho obediente hasta la muerte, y una muerte de cruz» (*Flp* 2,8). Si tenemos los ojos fijos en Cristo, viviremos este tiempo como un camino de crecimiento en las tres actitudes fundamentales de la existencia cristiana: la fe, la esperanza y la caridad. Las tres prácticas que la Iglesia nos propone (ayuno, oración y limosna) son «las condiciones y la expresión de nuestra conversión», los medios que nos ayudan a recorrer el itinerario espiritual que nos conducirá a la noche de Pascua, en la que renovaremos las promesas del bautismo para renacer como hombres y mujeres nuevos, gracias a la obra del Espíritu Santo en nosotros.

La Cuaresma es un tiempo para **creer**, es decir, «para recibir a Dios en nuestra vida y permitirle "poner su morada" en nosotros». En el corazón de quien está lleno de sí mismo o centrado en las cosas que el mundo ofrece como reclamo para alcanzar la felicidad, no hay lugar para Dios. El **ayuno** nos permite «liberar nuestra existencia de todo lo que estorba, incluso de la saturación de informaciones —verdaderas o falsas— y productos de consumo, para abrir las puertas del corazón a Aquel que viene a nosotros pobre de todo, pero "lleno de gracia y de verdad" (*Jn* 1,14)», y posibilita dejar en nuestro interior el espacio que corresponde a Dios.

El camino hacia la Pascua ha de ser sostenido por la **esperanza**. A pesar del actual contexto, los cristianos sabemos que el dolor, el sufrimiento, las injusticias y los males del mundo no tienen la última palabra: «esperar quiere decir que la historia no termina con nuestros errores, nuestras violencias e injusticias, ni con el pecado que crucifica el Amor». La última palabra sobre la historia humana la tiene el amor de Dios, por ello esperamos y acogemos la reconciliación que se nos ofrece en el sacramento de la Penitencia, que debe estar en el corazón del proceso de conversión, y nos convertimos en difusores del perdón para llegar a vivir una pascua de fraternidad. En el silencio de la **oración** crecemos en la esperanza, porque recibimos la luz interior que ilumina los desafíos de nuestra misión como cristianos.

La **caridad** es «el impulso del corazón que nos hace salir de nosotros mismos y que suscita el vínculo de la cooperación y de la comunión», especialmente con quienes están solos, enfermos, sin hogar, despreciados o en situación de necesidad. No es, por tanto, un sentimiento estéril, sino la manera de avanzar hacia una civilización del amor y «lograr caminos eficaces de desarrollo para todos» (*Fratelli tutti,* 183). La **limosna** dada con sencillez, grande o pequeña, nos permite compartir lo que tenemos con amor y siempre se transforma en fuente de vida y felicidad. «*Vivir una Cuaresma de caridad* —nos dice el Papa— quiere decir cuidar a quienes se encuentran en condiciones de sufrimiento, abandono o angustia a causa de la pandemia de la Covid-19». Que nuestras obras de caridad vayan acompañadas por una palabra de confianza, para que el otro sienta que Dios lo ama como hijo.

† **Enrique Benavent Vidal**
Obispo de Tortosa

Càpsules formatives per a acompanyants de joves

El 13 de gener es van iniciar les càpsules formatives per a acompanyants de joves, organitzades per la Delegació de Joventut. Mn. Jordi Salvadó va fer una xerrada online, on ens va parlar sobre la Bíblia i els joves. Va ser formativa i ens va donar claus per engrescar als joves a llegir la Bíblia i formar-se en la paraula de Déu.

En aquesta primera càpsula es van connectar 36 persones. És un curs totalment online i obert. Per a més informació entreu a la pagina del Pou de Sicar i en el QR trobareu l'enllaç a la inscripció. Esperem que puguem ser molts més per ajudar els joves a trobar al Crist en les seves vides.

Equip de la Delegació de Joves

Vinebre en la Festa de Sant Enric d'Ossó i Cervelló

L'últim dissabte del mes de gener, la població de Vinebre celebrem la Festa de Sant Enric d'Ossó i Cervelló, aquest any marcat per la pandèmia. Respectant la reducció de la mobilitat i no trencant el confinament municipal no van assistir els mossens de l'Arxiprestat i de fora, com tampoc les germanes que venien de Tortosa.

A les 12 h, la Missa va congregar el poble, respectant l'aforament, a la celebració de la Missa cantada. Al final, la Sra. Alcaldessa ens va llegir un e-mail enviat per les germanes teresianes. I amb la veneració de la relíquia i el cant «Es Vinebre pueblo alegra patria de un conquistador...» ens vam anar tots a casa amb l'alegria de tenir un sant del nostre poble de Vinebre.

Mn. Jordi Centelles Llop
Rector de Vinebre

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «La Terra i els pobres necessiten amb urgència una economia saludable i un desenvolupament sostenible. Per això estem cridats a revisar els nostres esquemes mentals i morals, perquè siguin conformes als manaments de Déu i a les exigències del bé comú» (19 de novembre).

@Pontifex: «Tots els nens necessiten ser acollits i defensats, ajudats i protegits, des del si matern» (20 de novembre).

@Pontifex: «Abans de lliurar-nos el seu amor en la creu, Jesús ens deixa les seves últimes voluntats. Ens diu que el bé que fem a un dels seus germans més petits —famolencs, assedegats, estrangers, pobres, malalts, empresonats— li ho fem a Ell (*Mt* 25,37-40)» (22 de novembre).

@Pontifex: «Estimats joves, no renunciem als grans somnis. El Senyor no vol que estrenyem els horitzons, no ens vol aparcats al marge de la vida, sinó en moviment cap a metes altes, amb alegria i audàcia» (22 de novembre).

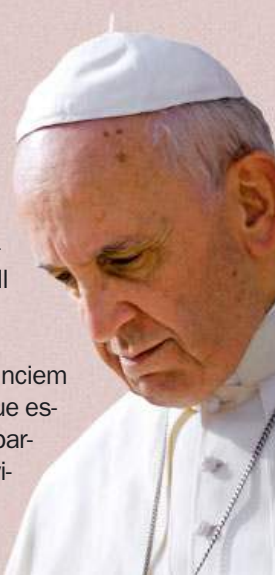

25è aniversari del Concili Provincial Tarraconense

El dia 21 de gener, solemnitat dels sants Fructuós —bisbe—, i Auguri i Eulogi —diaques—, tingué lloc a la Santa Església Catedral Basílica Metropolitana i Primada de Tarragona l'Eucaristia amb motiu del 25è aniversari del Concili Provincial Tarraconense, presidida per l'arquebisbe de Tarragona i concelebrada pels bisbes de les diòcesis amb seu a Catalunya, abats de Montserrat i Poblet i alguns preveres. La part musical fou a càrrec del Cor dels Amics de la Catedral de Tarragona.

S'inicià la celebració amb una salutació de l'Arquebisbe en la que es donà la benvinguda als pares i mares conciliars i als qui a través del web de l'Arquebisbat podien seguir la retransmissió des de casa, donades les circumstàncies del moment present a causa de la pandèmia.

Abans de l'homilia es donà lectura al martiri dels sants, el bisbe Fructuós i els seus diaques Auguri i Eulogi, qui van ésser martiritzats amb ell. De la seva vida només ens han arribat les actes del martiri. Segons aquest document, en el context de les persecucions anticristianes de l'emperador Valerià i d'Emilià, governador de la província tarraconense, s'ordenà l'arrest del bisbe el 16 de gener del 259, i amb ell foren fets presos els seus diaques. El 21 de gener van ser jutjats i condemnats a ser cremats el mateix dia en l'amfiteatre. La comunitat cristiana tarraconense donà sepultura als cossos.

El Sr. Arquebisbe inicià l'homilia saludant: «Cada dia 21 de gener, Tarragona celebra la festa dels sants màrtirs. Enguany, malgrat les restriccions per la pandèmia, podem celebrar la cloenda del CPT. Fa 25 anys, tal dia com avui, celebràvem la seua apertura. El CPT es proposà com a denominador comú l'evangelització. N'hi la conversió personal, ni la purificació dels estaments eclesials tenen efecte sense la pregària unànime, la qual enriqueix la notícia de Jesús. Unes idees dels escrits del bisbe de Vic, Josep Torres i Bages, fa 125 anys, ens hi poden ajudar: L'Església es basa en els consells de la Providència Divina. La religió és una perfecció sobrenatural de la naturalesa. Parla també de les grans assemblees eclesiàstiques que en diem concilis, que poden ser també concilis provincials i sínodes.

»Avui, al final de l'Eucaristia es farà públic el document *Esperit, cap on guies les nostres esglésies?* dels bisbes de les diòcesis amb seu a Catalunya als 25 anys del Concili Provincial Tarraconense. El papa Francesc, en l'encíclica *Fratelli tutti* parla dels trets propis de l'Església. Ens diu que formem una família i, encara que cadascú estima la seua pròpia terra, estimem l'Església catòlica de llevant fins a ponent, com deia sant Fructuós. El CPT fou una gran experiència eclesial. A la llum del concili i dels nostres màrtirs, se'ns ofereix l'ocasió de renovar la nostra Església, una Església acollidora que porta el missatge que trobem en el si de l'amor de Déu.»

Abans de la benedicció final, unes paraules del cardenal Omella: «L'home proposa i el Senyor disposa. Havíem programat molts esdeveniments per celebrar els 25 anys del Concili, però han sorgit dificultats inesperades. Avui surt a la llum el llibre *Esperit, cap on guies les nostres esglésies?* Està format per cinc capítols: I) El CPT, un esdeveniment sinodal i de comunió; II) L'Església, poble de Déu que surt a anunciar l'Evangeli; III) La Paraula de Déu i els sagraments, centre de la vida cristiana; IV) Una Església per als pobres i els qui viuen a les perifèries; i V) El camí conjunt de les esglésies amb seu a Catalunya. La convocatòria del CPT l'any 1994 per l'arquebisbe Torrella, "Esperit, què dius a l'Església de la Tarraconense?", i la *recognitio* l'any 1996 per part de Roma, van ser un motiu de joia. En nom de la CET ens comprometem a seguir treballant en les resolucions del Vaticà II i del CPT.»

Mons. Joan Planelles ens donà la benedicció solemne i cadascú des dels nostres llocs vam venerar les relíquies dels màrtirs. Després dels *Goigs de Sant Fructuós*, vam ser obsequiats amb el llibre.

Amb l'alegria d'haver celebrat el 25 anys del CPT, ens vam acomiadar amb el desig de seguir les orientacions dels nostres bisbes respecte el Concili. Donem gràcies a Déu.

Maria Joana Querol Beltrán

AGENDA

Del 22 al 26, exercicis espirituals per al clergat.

* *Aquest acte pot canviar degut a les circumstàncies per la pandèmia de la Covid-19.*

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

22. ☐ **Dilluns** (lit. hores: 1a setm.) [1Pe 5,1-4 / Sl 22 / Mt 16,13-19]. Càtedra de Sant Pere, apòstol, celebrada a Roma des del s. IV; santa Margarida de Cortona, rel.; santa Elionor o Leonor, reina d'Anglaterra.

23. ■ **Dimarts** [Is 55,10-11 / Sl 33 / Mt 6,7-15]. Sant Policarp, bisbe d'Esmirna i mr. (s. II), deixeble dels apòstols; santa Marta d'Astorga, vg. i mr.; beata Rafaela d'Ibarra, mare de família, de Bilbao.

24. ■ **Dimecres** [Jn 3,1-10 / Sl 50 / Lc 11,29-32]. Sant Modest (s. V), bisbe de Trèveris; sant Sergi, monjo i mr. (304); santa Primitiva, vg.; sant Edilbert, laic; beata Josepa Naval i Girbés, vg. seglar, d'Algemesí.

25. ■ **Dijous** [Est 14,1.3-5.12-14 / Sl 137 / Mt 7,7-12]. Sant Cesari (s. IV), metge, germà de Gregori Nacianzè; sant Valeri (†695), ermità d'Astorga; beat Sebastià d'Aparicio, rel.

26. ■ **Divendres** [Ez 18,21-28 / Sl 129 / Mt 5,20-26]. *Sant Feliu de Llobregat*: santa Paula Montal, vg., d'Arenys de Mar, fund. escolàpies (SchP). Sant Nèstor, mr.; sant Alexandre, bisbe; sant Porfiri (†421), bisbe de Gaza.

27. ■ **Dissabte** [Dt 26,16-19 / Sl 118 / Mt 5,43-48]. Sant Gabriel de la Dolorosa (1838-1862), rel. passionista; sant Baldomer (†660), sotsdiaca de Lió; beata Francina-Aina Cirer, vg. paüla, de Sencelles (Mallorca).

28. ■ **Diumenge vinent,** II de Quaresma (lit. hores: 2a setm.) [Gn 22,1-2.9a.10-13.15-18 / Sl 115 / Rm 8,31b-34 / Mc 9,2-10]. Sant Rufí, mr.; sant Hilari, papa (sard, 461-468); sant Romà (s. V), abat; sant Sarapió, mr.

Diumenge I de Quaresma (B)

Lectura del llibre del Gènesi (Gn 9,8-15)

Déu digué a Noè i als seus fills: «Jo faig la meva aliança amb vosaltres, amb els vostres descendents i amb tots els éssers animats que hi ha amb vosaltres, els ocells, el bestiar i tots els animals domèstics i feréstecs que han sortit de l'arca. Jo faig amb vosaltres aquesta aliança meva: La vida no serà mai més exterminada per l'aigua del diluvi, no hi haurà mai més cap diluvi que devasti la terra.» Déu digué: «El signe d'aliança que poso entre jo i vosaltres i tots els éssers animats que hi ha amb vosaltres per totes les generacions és aquest: posaré el meu arc en els núvols com a signe de la meva aliança entre jo i la terra. Quan cobriré la terra de nuvolades i apareixerà l'arc entre els núvols, em recordaré de l'aliança que hi ha entre jo i vosaltres i tots els éssers animats; l'aigua no formarà més un diluvi que faci desaparèixer tot rastre de vida.»

Salm responsorial (24)

R. *Tot el vostre obrar, Senyor, és fruit d'amor fidel per als qui guarden la vostra aliança.*

Feu que conegui, Senyor, les vostres rutes, / que aprengui els vostres camins. / Encamineume en la vostra veritat, / instruïu-me, perquè vós sou el Déu que em salveu. R.

Recordeu-vos, Senyor, / de la vostra pietat i de l'amor que heu guardat des de sempre, / compadiu-vos de mi, vós que estimeu tant. R.

El Senyor, bondadós i recte, / ensenya el bon camí als pecadors. / Encamina els humils amb la seva justícia, / els ensenya el seu camí. R.

Lectura de la primera carta de sant Pere (1Pe 3,18-22)

Estimats:
Crist morí una vegada per raó dels pecats. Ell, el just, va morir pels injustos, per conduir-nos a Déu. El seu cos va ser mort, però per l'Esperit fou retornat a la vida. Per això anà a dur la seva proclama als esperits empresonats, que s'havien resistit a creure en temps de Noè, quan la paciència de Déu esperava, mentre preparaven l'arca. En aquella arca se salvaren a través de l'aigua unes poques persones, vuit en total, i l'aigua prefigurava el baptisme que ara us salva, i que no consisteix a deixar net el cos, sinó a demanar a Déu una consciència bona gràcies a la resurrecció de Jesucrist, que se n'anà al cel, va rebre la submissió de les potestats i dels estols angèlics i està a la dreta de Déu.

Lectura de l'Evangeli segons sant Marc (Mc 1,12-15)

En aquell temps, l'Esperit empenyé Jesús cap al desert, on passà quaranta dies temptat per Satanàs. Vivia entre els animals feréstecs i l'alimentaven els àngels. Després d'haver estat empresonat Joan, Jesús es presentà a Galilea predicant la bona nova de Déu; deia: «Ha arribat l'hora i el regne de Déu és a prop. Convertiu-vos i creieu en la bona nova.»

Lectura del libro del Génesis (Gén 9,8-15)

Dios dijo a Noé y a sus hijos: «Yo establezco mi alianza con vosotros y con vuestros descendientes, con todos los animales que os acompañan, aves, ganados y fieras, con todos los que salieron del arca y ahora viven en la tierra. Establezco, pues, mi alianza con vosotros: el diluvio no volverá a destruir criatura alguna ni habrá otro diluvio que devaste la tierra».

Y Dios añadió: «Esta es la señal de la alianza que establezco con vosotros y con todo lo que vive con vosotros, para todas las generaciones: pondré mi arco en el cielo, como señal de mi alianza con la tierra. Cuando traiga nubes sobre la tierra, aparecerá en las nubes el arco y recordaré mi alianza con vosotros y con todos los animales, y el diluvio no volverá a destruir a los vivientes».

Salmo responsorial (24)

R. *Tus sendas, Señor, son misericordia y lealtad para los que guardan tu alianza.*

Señor, enséñame tus caminos, / instrúyeme en tus sendas: / haz que camine con lealtad; / enséñame, porque tú eres mi Dios y Salvador. R.

Recuerda, Señor, que tu ternura / y tu misericordia son eternas; / acuérdate de mí con misericordia, / por tu bondad, Señor. R.

El Señor es bueno y es recto, / y enseña el camino a los pecadores; / hace caminar a los humildes con rectitud, / enseña su camino a los humildes. R.

Lectura de la primera carta del apóstol san Pedro (1Pe 3,18-22)

Queridos hermanos: Cristo sufrió su pasión, de una vez para siempre, por los pecados, el justo por los injustos, para conduciros a Dios. Muerto en la carne, pero vivificado en el Espíritu; en el espíritu fue a predicar incluso a los espíritus en prisión, a los desobedientes en otro tiempo, cuando la paciencia de Dios aguardaba, en los días de Noé, a que se construyera el arca, para que unos pocos, es decir, ocho personas, se salvaran por medio del agua. Aquello era también un símbolo del bautismo que actualmente os está salvando, que no es purificación de una mancha física, sino petición a Dios de una buena conciencia, por la resurrección de Jesucristo, el cual fue al cielo, está sentado a la derecha de Dios y tiene a su disposición ángeles, potestades y poderes.

Lectura del santo Evangelio según san Marcos (Mc 1,12-15)

En aquel tiempo, el Espíritu empujó a Jesús al desierto. Se quedó en el desierto cuarenta días, siendo tentado por Satanás; vivía con las fieras y los ángeles lo servían. Después de que Juan fue entregado, Jesús se marchó a Galilea a proclamar el Evangelio de Dios; decía: «Se ha cumplido el tiempo y está cerca el reino de Dios. Convertíos y creed en el Evangelio».

COMENTARI

«Convertiu-vos i creieu en la Bona Nova»

Iniciem un temps nou, el temps de Quaresma que és sobretot preparació per a la gran celebració de la mort i resurrecció del Senyor. Pere a la segona lectura ens recorda: *Crist morí una vegada per raó dels pecats. Ell, el just va morir pels injustos, per conduir-nos a Déu. El seu cos va ser mort, però per l'Esperit fou retornat a la vida*. Això és el que celebrem per Setmana santa però també al llarg de tot l'any. I Pere fa referència a *l'aigua* del diluvi *que prefigurava el baptisme que ara us salva i que consisteix a demanar a Déu una consciència bona gràcies a la resurrecció de Jesucrist*.

La primera lectura recorda, la primera aliança de Déu, precisament amb Noè, després del diluvi. És una aliança que assegura la vida sobre la terra per sempre més: *La vida no serà mai més exterminada per l'aigua del diluvi; no hi haurà mai més cap diluvi que devasti la terra.* I l'aliança es fa *entre jo i vosaltres i tots els éssers animats que hi ha amb vosaltres*. És una aliança amb tots els éssers vius que Déu ha creat. Pere també ha recordat aquells *que s'havien resistit a creure en temps de Noè, quan la paciència de Déu esperava*.

A l'Evangeli trobem, per una banda, els *quaranta dies de desert* viscuts per Jesús. El desert és el lloc per trobar-se amb Déu, per orientar la pròpia vida. Evidentment a nosaltres ens recorden els quaranta dies de la Quaresma, de preparació per al gran misteri de la mort i resurrecció del Senyor. I les primeres paraules del Senyor són molt clares: *Ha arribat l'hora i el Regne de Déu és a prop. Convertiu-vos i creieu en la Bona Nova*. Aquesta bona nova és sobretot la salvació, la victòria sobre el mal i la mort. Jesús ha vençut les temptacions: *Vivia entre animals feréstecs i l'alimentaven els àngels.* Les lectures ens conviden, doncs, a la conversió davant la gran bona notícia d'un Déu que venç el mal i anuncia l'arribada del Regne, de l'amor de Déu. Però ens cal la conversió, el canvi de vida, vèncer totes els nostres temptacions d'orgull, de poder, de riquesa, d'idolatria.

Mn. Jaume Pedrós

Director: Mn. Víctor Cardona - Edició: MCS, c/ Cruera 5-7, 43500 Tortosa; tel. 977 440 700; fax 977 440 378
A/e: mcs@bisbattortosa.org - Web: www.bisbattortosa.org; Dip. legal B. 52210-2000 - Realització: Impresión Offset Derra, s.l.